

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN AVANS HOGESCHOOL

Plant 6

STUDENTEN HALEN **KANKERMEDICIJN** UIT NAALDEN VAN TAXUSPLANT

Millenials
zijn niet lui

Van studentcompany
naar echt bedrijf

Drie weken
wachten op cijfers

Academies Breda en Tilburg

Lex van der Wolf

lex.vanderwolf@starterslift.nl
06 41 50 84 46
Kamer HA024
Hogeschoollaan 1, Breda

Academies Den Bosch

Berry Timmers

berry.timmers@starterslift.nl
06 12 85 52 33
Onderwijsboulevard 215
's-Hertogenbosch

AKV|St. Joost en CMD Den Bosch

Coos Salomons

coos.salomons@starterslift.nl
06 54 35 55 34
Kamer 61.405
Lovensdijkstraat 61, Breda

Provincie Noord-Brabant

Ministerie van Economische Zaken

Stichting Starterslift is mede mogelijk gemaakt door bijdragen van de Provincie Noord-Brabant en het Ministerie van Economische Zaken.

Ondernemen? Starterslift!

Studeer of werk je bij **Avans Hogeschool**
en heb je plannen een eigen bedrijf te starten?
Kom langs bij **Starterslift!**

www.starterslift.nl

morgen ben ik
12 dagen gestopt
met roken

Roken is een belangrijke oorzaak van kanker. Als niemand meer zou roken, zou er 30% minder sterfte door kanker zijn. KWF Kankerbestrijding doet er alles aan om kanker verder terug te dringen en onder controle te krijgen. Daarom helpen we rokers succesvol te stoppen met roken en geven we advies over hoe u gezonder kunt leven om de kans op kanker te verkleinen. Samen met uw hulp komen we steeds een stapje dichterbij.

Kijk vandaag nog op kwfkankerbestrijding.nl om te zien wat ú kunt doen.

iedereen verdient een morgen

VOORWOORD - Lui, egoïstisch en wispelturig. Wetenschappers geven elke generatie jongeren ongeveer dezelfde kenmerken. Toch zou de huidige generatie, de millennials, anders zijn. De aanslagen van 11 september en vergaande digitalisering hebben een enorme impact op de wijze waarop zij in het leven staan. Wat de kenmerken van een millennial zijn en wat deze jongeren zo anders maakt, lees je in dit magazine. Daarin komen ook genoeg millennials aan het woord zoals Remco en Ivy, die al hun tijd investeren in het opstarten van hun eigen bedrijf. Die onderneming is begonnen als studentcompany bij Avans. Ze vertellen over de lange weg die je als student te gaan hebt om van studentcompany uit te groeien tot volwaardige onderneming. Binnen het hbo wordt veel onderzoek verricht in opdracht van het bedrijfsleven. Chemiestudenten Bas en Sam onderzochten voor een groep kwekers hoe je optimaal de stof 10-DAB uit taxusnaalden haalt. Belangrijk onderzoek, want van 10-DAB kun je uiteindelijk een geneesmiddel tegen kanker maken. Wetenschappers die millennials lui en weinig ambitieus vinden, moeten dus echt dit nummer van *Punt* goed bestuderen. De kans dat zij tot een andere conclusie komen over jou en je generatiegenoten is zeer groot.

Arold Roostenburg
Hoofredacteur Punt
aa.roostenburg@avans.nl

COLOFON

Punt is een uitgave van Avans Hogeschool en wordt gratis aan studenten en medewerkers ter beschikking gesteld. Het blad verschijnt maandelijks met uitzondering van de hogeschoolvakanties. De redactie werkt volgens beginselen van onafhankelijke journalistiek, zoals vastgelegd in het redactiestatuut. De redactie wordt terzijde gestaan door een Raad van Advies, die toeziet op de naleving van het redactiestatuut, en fungeert als klachteninstantie.

Hoofredacteur:
Arold Roostenburg, 088-5257906,
aa.roostenburg@avans.nl
Eindredacteur:
Suzanne Wolters, 088-5258882,
sm.wolters@avans.nl
Deelredactie Breda:
Merel de Bruijn, 088-5258664,
mk.debruijn@avans.nl
Deelredactie Den Bosch/Tilburg:
Merel de Bruijn, 088-5258664,
mk.debruijn@avans.nl

Sjuiul Nelissen, 088-5256719,
s.nelissen@avans.nl
Raad van Advies: Erik Blokland, Hans de Brouwer, Mark Hasperhoven, Hans Pekaar.
Redactie-adres: Hogeschoollaan 1 Breda,
kamer HA008/Onderwijsboulevard 215 's-Hertogenbosch, kamer OE002.
Postadres: Postbus 90116, 4800 RA Breda/
Postbus 732, 5201 AS 's-Hertogenbosch.
E-mail: punt@avans.nl.
Advertenties: Bureau van Vliet, 023-5714745,
zandvoort@bureauvanvliet.com.

Landelijke nieuwdienst: Hoger Onderwijs Persbureau.
Layout: Sena Ontwerpers,
info@senaontwerpers.nl.
Fotografie: Loet Koreman, Beeldveld/Wilfried Scholtes, Ilse Wolf.
Aan dit nummer werkten verder mee: Janine Janssen, Arjanne van Manen, Julika Runow.
Druk: De Bondt grafimedia communicatie bv.
Cover: Ilse Wolf.

06 **COMMENTAAR**
Nieuwe prestatieafspraken kwestie van tijd

07 **WAAROMDAAROM**
Waarom duurt het drie weken voordat je je cijfers krijgt?

10 **ACHTERGROND**
Van studentcompany naar goedlopende onderneming

14 **RONDVRAAG**
Wil je tegen iemand sorry zeggen?

22 **ACHTERGROND**
Spijk verkoopt onderbroeken

26 **REPORTAGE**
Avondje gamen op een LAN-party van Informatica

22

16 28

INHOUD

POLL

Elke stagiair zou een maandelijkse stagevergoeding moeten krijgen

87% > Ja, je verricht arbeid voor het stagebedrijf

13% > Nee, het is en blijft een manier om te leren in de praktijk

GEEF OOK JE MENING OP
PUNT.AVANS.NL/POLLS/

Waarom je je
cijfers pas na
3 weken krijgt
...

Duifje,
Mag ik dan nu
gaan nakijken?

NEE

eerst:
afwassen
ramen lappen
de was doen
Vloer schrobben
Gordijnen luchten
Badkamer dweilen
koken naar
Strijken de
tuin harken
Gana vegen

Arjanne van Manen is vierdejaars-
student Illustratie bij AKV/St.Joost

ONDERWIJSDAG 2017: AVANS HEEFT ZIN

Wanneer heeft leren en onderzoek zin en wanneer niet. Dat is de hoofdvraag van de Onderwijsdag op 13 april in Den Bosch. Wat voor zin heeft jouw werk voor studenten, docenten, het werkveld, de maatschappij? En heb je er nog zin in? Wanneer loop jij als een zonnetje en wanneer loop je vast? Voor wie loop je het hardst? De Onderwijsdag is bedoeld om van elkaar te leren en te inspireren. Daarnaast worden natuurlijk de Innovatieprijzen uitgereikt en is er genoeg ruimte om bij te praten met collega's. Let op: de Onderwijsdag is alleen voor medewerkers.

'MEDEWERKERS GEBRUIK GEEN USB-STICKS'

Avans raadt het gebruik van usb-sticks en externe harde schijven om bestanden uit te wisselen af voor docenten en medewerkers. De hogeschool wil voorkomen dat gevoelige informatie op straat komt te liggen. Aanleiding voor de waarschuwing is de inbraak op de Lovensdijkstraat een aantal weken geleden. Daarbij werd een externe harde schijf gestolen. De juiste manier om bestanden te bewaren of uit te wisselen, is via Blackboard of Xythos. "Dan staan de gegevens veilig op de servers van Avans. En kunnen wij als er iets misgaat vaak een back-up tevoorschijn toveren", zegt Antal Derene van DIF.

FOTO: FLICKR/CLAUDIA DAGGET

TOP5

MEEST GELEZEN OP PUNT.AVANS.NL

1. **Opinie: 'Avans heeft niets met democratie'**
2. **Video over 'slutshaming' bij studentencorps gaat viral**
3. **De blote kont van Krol en Buma z'n versleten Vindicatjasje**
4. **Avans stopt met gratis fruit, massages en sportkaart voor medewerkers**
5. **Oud-Avansstudent in de running voor deelname Expeditie Robinson**

40 MILJOEN EURO AAN BOETES VOOR NIET STOPZETTEN OV-KAART

FOTO: FLICKR/LEONIE DE VOS

Er worden nog steeds veel boetes uitgedeeld aan (voormalige) studenten die hun ov-kaart niet op tijd hebben stopgezet. Volgens de Dienst Uitvoering Onderwijs ging het in 2016 om een totaalbedrag van ruim 40 miljoen euro. Veel studenten die de boete ontvangen, zijn vooral laks of onoplettend in plaats van kwaadwillend. Soms reizen ze niet eens met hun kaart en moeten ze toch

een boete betalen. In 2018 wordt de boete in de eerste twee maanden lager dan nu: geen 97 euro per halve maand, maar 75 euro. Daarna gaat de boete omhoog naar 150 euro per halve maand om misbruik van de kaart tegen te gaan. Voor de kwaadwillende (oud-)studenten weegt de boete dan niet meer op tegen een legaal treinabonnement.

COLUMN EVI

Vrijgezel zijn voor beginners

En dan ben je 21 jaar oud en opeens vrijgezel. Niet dat dat heel bijzonder is, maar het is wel even wennen als je 5 jaar een vriend hebt gehad. Gelukkig kreeg ik een spoedcursus 'Vrijgezel zijn voor beginners'. Wat ik daarvan heb opgestoken, deel ik graag met jullie.
Stap 1: Fiks altijd je face, je schaamhaar, je boobs, allezz.

Blijkbaar weet je als vrijgezel nooit waar, met wie of wanneer er 'iets' gaat gebeuren. Die geplande seksavonden zitten er niet meer in. Zie er dus altijd verzorgd uit. Scheer die *boesboes* en stop die borsten in sexy lingerie.

Stap 2: Ruim je foto's op

Aangezien iemand ontmoeten tegenwoordig online gebeurt (zie stap 3), moet je online *appearance* in orde zijn. Weg met die foto's van je ex, je katten of je te dronken selfies. Ga op zoek naar leuke foto's van jezelf (note to self: heb ik foto's van alleen mezelf? Of wordt het een ik-heb-mijn-ex-van-de-foto-afgeknipt-en-hopelijk-valt-dat-niemand-op-foto?).

Stap 3: Maak Tinder aan

Voor de romanticus die denkt tegen iemand aan te lopen en al boeken-oprapend liefde op het eerste gezicht te vinden: dat is zeer zeldzaam. Onze generatie antwoordt later: "Nee kind, wij hebben elkaar 'gewoon' via Tinder leren kennen." Dus pleur die app op je telefoon en keur die mannen. Vul wel eerst even je profiel aan (note 1 to self: het hoeft geen biografie te zijn Evi, houd het kort).

Conclusie: wens me succes.

Mocht je net als ik weinig tijd hebben voor online daten, geen fatsoenlijke foto's van jezelf hebben en geen geld voor nieuwe sexy lingerie: succes. Wellicht moeten wij dan toch maar overgaan op de romantische manier. Als ik je met een stapel boeken zie lopen, dan weet ik wat je aan het doen bent.

Evi Kuunders is derdejaarsstudent Communicatie in Breda

Hbo heeft dwingende hand van minister kennelijk nodig **NIEUWE PRESTATIEAFSPRAKEN KWESTIE VAN TIJD**

TEKST **AROLD ROESTENBURG** ILLUSTRATIE **JULIKA RUNOW**

Je krijgt een flinke som geld, maar dan wil ik wel dat je er wat voor doet. Hoe minder je doet, hoe minder geld je krijgt. Dat is de kern van de prestatieafspraken die hoger onderwijsinstellingen in 2012 afsloten met het ministerie van Onderwijs. Inzet was 7 procent van de totale bekostiging van elke hogeschool. Na evaluatie dit jaar bleek dat zes hogescholen hun afspraken niet zijn nagekomen. Zij krijgen daarom minder geld.

Waren de prestatieafspraken een succes? Ja, zegt de minister. Nee, vindt de Vereniging Hogescholen. Moet een nieuw kabinet ook nieuwe afspraken maken? Nee, vinden de hogescholen. Ja, zegt de minister. Een reviewcommissie van de overheid concludeert dat er een positieve werking uitgaat van prestatieafspraken. De kwaliteit van het hoger onderwijs is zichtbaar verbeterd. De financiële consequentie mag zelfs wel wat hoger: ergens tussen de 7 en 20 procent. Ook de

eigen onderzoekscommissie van de Vereniging Hogescholen concludeert dat de prestatieafspraken een positief effect hebben gehad. Je moet het kind niet met het badwater weggooien. Hogescholen willen daarom afspraken maken met studenten en docenten enerzijds en de beroepspraktijk anderzijds.

Aangezien het de overheid is die het geld verdeelt over de hogescholen, zal het de minister zijn die uiteindelijk bepaalt of er nieuwe afspraken komen. Jet Bussemaker, de huidige minister van Onderwijs, opperde dat een maximum aantal flexdocenten binnen de instelling onderdeel moet zijn van nieuwe afspraken. Eerder heeft zij dat op normale wijze proberen te reguleren, maar kennelijk niet naar tevredenheid. Via prestatieafspraken kun je dat financieel afdwingen. De afgelopen vier jaar is gebleken dat hogescholen daar wél gevoelig voor zijn. ●

WAAROM

duurt het drie weken voordat je je cijfers krijgt?

DAAROM

De termijn waarbinnen je je cijfers krijgt, is vastgelegd in de Onderwijs- en Examenregeling (OER). Daarin staat het zo geformuleerd: “Je krijgt je beoordeling binnen drie weken nadat je de toets hebt gedaan. De opleiding zet jouw beoordeling en studiepunten in Osiris.”

In die drie weken kunnen docenten zich niet alleen bezighouden met het nakijken van tentamens. Ze moeten bijvoorbeeld ook projecten beoordelen, stageverslagen nakijken, assessments afnemen en gesprekken met afstudeerders voeren. En, wat veel tijd kost, het nieuwe blok voorbereiden. Daardoor kan het gebeuren dat je je cijfers aan het einde van blok 4 wél sneller krijgt. Dan is er niets voor te bereiden.

Er zijn studenten die hun beoordeling sneller krijgen. Bij de opleidingen van de Academie voor Ondernemerschap, Marketing en Innovatie bijvoorbeeld. Daar zijn de cijfers al na een week bekend. Dat is daar al jaren de regel.

Sommige opleidingen zetten de datum waarop ze verwachten dat de tentamens zijn nagekeken op Blackboard. Dat scheelt voor studenten een hoop verversen van Osiris. Vanaf het moment dat je je cijfer hebt gehad, kun je de beoordeling vier weken inzien, vermeldt de OER. De regels die daarvoor gelden, verschillen per opleiding. Je wordt bijvoorbeeld per mail uitgenodigd of het inzagemoment staat in je rooster. ●

STUDENTEN HALEN

50 procent van de bij chemotherapie gebruikte medicatie is afkomstig van een stofje uit de schors van de taxusplant: taxol. Door de grote vraag is een tekort ontstaan. Derdejaarsstudenten Chemie deden onderzoek naar een alternatief dat aanwezig is in de naalden van dezelfde plant.

TEKST AROLD ROESTENBURG FOTOGRAFIE ILSE WOLF

Is een chemisch proces nodig?

Van 10-DAB, de stof die uit taxus wordt gehaald, wordt na een chemisch proces het geneesmiddel taxol gemaakt. Anniek Dillese, derdejaarsstudent Biologie en Medisch Laboratoriumonderzoek in Breda, onderzocht of een hoge concentratie 10-DAB ingezet kan worden als kankermedicijn. "Het zou goedkoper zijn om meteen 10-DAB in te kunnen zetten", zegt Anniek, die verschillende concentraties van zowel taxol als 10-DAB heeft losgelaten op kankercellen. "Uit mijn onderzoek is helaas gebleken dat hoge concentraties 10-DAB niet dodelijk zijn voor kankercellen. Kennelijk is het chemische proces nodig om de in taxus aanwezige stof werkzaam te maken."

De meeste kankermedicijnen worden gemaakt in Azië. De producenten halen taxol uit de schors

van de taxus. Een kostbaar proces en niet duurzaam want de planten gaan dood. Het is bekend dat 10-DAB, de stof die aanwezig is in taxusnaalden, ook gebruikt kan worden als basis voor een kankermedicijn. Taxuskwekers vroegen het lectoraat Analysetechnieken in de Life Sciences van Avans onderzoek te doen. "Normaal wordt al het snoeiafval gecomposteerd of verbrand. Toen de kwekers hoorden dat in dit afval de basisstof van een geneesmiddel tegen kanker

zit, wilden ze weten hoe dat gewonnen kan worden", vertelt onderzoeksanalist en lid van de kenniskring Edward Knaven.

Magnetron

Derdejaarsstudenten Chemie in Breda, Bas van de Velde en Sam Compier, onderzochten wat de optimale manier is om 10-DAB te winnen uit taxusnaalden. "De hoofdvraag van ons onderzoek was bij welke instelling van de magnetron je de grootste opbrengst hebt. Je moet daarbij denken aan de extractietijd, het vermogen, de hoeveelheid taxusnaalden per oplosmiddel en de temperatuur", zegt Bas. De studenten hebben taxusnaalden gedroogd, tot poeder

KANKERMEDICIJN UIT TAXUSPLANT

PROJECT

gemalen en daarna in een oplosmiddel gedaan. Verhitting in de magnetron zorgt ervoor dat je 10-DAB wint uit de naalden.

De verschillende waarden die de studenten verkregen tijdens het practicumonderzoek hebben ze verwerkt in een wiskundig model. "Aan de hand daarvan hebben we berekend wat de optimale instellingen zijn", zegt Sam.

Natuurproduct

"Het fijne van werken met een natuurproduct als taxus is dat het in tegenstelling tot een synthetische stof makkelijker te scheiden is", zegt Bas. "De extractie is wel lastiger, omdat de plant veel stoffen bevat die met de

extractie mee gaan", vertelt Sam.

De studenten halen 1,22 milligram 10-DAB uit 1 gram gedroogde Taxus. "Uit ons literatuuronderzoek is niet gebleken dat iemand anders dat al gelukt is. Het liefst zouden we dat ook wetenschappelijk publiceren, maar helaas beschikken wij nog niet over die mogelijkheden", zegt Bas. Edward Knaven begrijpt het enthousiasme van de studenten. "Ze hebben een begin gemaakt, maar er moet nog verder onderzoek plaatsvinden. De resultaten moeten getoetst en geverifieerd worden."

Maatschappelijke waarde

"Het onderzoek verbetert ons onderwijs, is

belangrijk voor het werkveld en heeft een grote maatschappelijke waarde", oordeelt Knaven. Het lectoraat wil voortborduren op het werk van de studenten en heeft een subsidieaanvraag ingediend bij de Stichting Innovatie Alliantie. Die stichting financiert praktijkonderzoek op hogescholen. "Het betreft een aanvraag van 20.000 euro", zegt Knaven. In totaal heeft het lectoraat 30.000 euro nodig voor verder onderzoek, waarvan een deel door Avans wordt betaald. "Wij hebben het optimale punt benaderd, maar nog niet bereikt. Andere studenten kunnen doorgaan om het proces verder te optimaliseren", besluit Sam. ●

HOE MAAK JE VAN EEN STUDENTCOMPANY EEN ECHTE ONDERNEMING?

Elk jaar steken studenten elkaar de loef af met hun studentcompany's. De meest innovatieve producten worden bedacht of vanuit China ingevlogen. Sommige studenten zijn zo serieus dat ze door willen groeien tot echte ondernemers. Welke valkuilen komen ze tegen?

I

k kwam vorig jaar voor onze studentcompany met het idee van de Simple Tap. Een tapinstallatie die het mogelijk maakt dat mensen zelf hun biertje tappen en contactloos betalen”, vertelt Remco Snoeren, derdejaarsstudent Small Business en Retail Management (SBRM) in Breda. “De andere studenten zagen daar eigenlijk niet zoveel in, maar een beter alternatief was er ook niet.” Gaandeweg het proces gingen Remco en medestudent Ivy Kithom steeds meer in het product geloven. “Vanuit de horeca kwamen er geluiden dat het concept toekomst had”, zegt Remco. Ivy: “Wij deden op dat moment al meer dan de andere groepsleden en wilden ze niet laten meeliften op onze inzet.” “De grootste valkuil voor studentcompany’s is gemakzucht”, zegt Rolf Ouwerkerk, docent bij de Academie voor Marketing en Business Management in Breda. “Studenten zien uren vrijgeroosterd staan en vullen die met een bijbaan. Maar die tijd moet je investeren in je onderneming.”

Het is nu nog te gemakkelijk voor studenten om mee te liften op de inzet van groepsleden, beseft Ouwerkerk. “Dat gaat uiteindelijk ook ten koste van de studentcompany zelf. Daarom werken we sinds dit jaar met groepjes van drie studenten. Dan kan niemand zich meer verschuilen.” Remco en Ivy gingen naar aanleiding van hun probleem in gesprek met de begeleidend docent waarop de projectgroep werd opgesplitst. Remco: “Voor ons de beste situatie.”

Serieus idee

Ook Laura van Otterloo, afgestudeerd bij SBRM in Breda, merkte een scheiding in de projectgroep op het moment dat hun idee, een maatbeker voor rijst, serieus werd. “Het eerste idee voor een maatbeker kwam niet van mij. Maar nadat we hadden gepraat over rijstverspilling ben ik me meer gaan verdiepen in duurzaamheid en duurzame materialen. Zo is het concept van de duurzame rijstbeker ontstaan.”

'Ook zonder inschrijving bij de Kamer van Koophandel kun je een diploma halen'

Laura en twee andere studenten waren enthousiaster dan andere groepsleden. "Daar hebben we over gesproken en uiteindelijk zijn we met zijn drieën naar de Kamer van Koophandel gegaan om ons in te schrijven."

"Een maatbeker is eigenlijk een onbenullig voorwerp maar wij wisten het wel te verkopen", zegt Laura. Elke onderneming staat of valt met het bereiken van een afzetmarkt. Aan belangstelling voor de maatbeker was geen gebrek. De studenten investeerden een flink bedrag en de bekertjes werden in productie genomen nadat rijstfabrikant Lassie er 3.000 afnam en ook Fairtrade Nederland 10.000 bekertjes bestelde.

Te vroeg

Bij Simple Tap kwam de eerste bestelling eerder dan verwacht. Nog in de conceptfase nam een kroegbaas contact op met Remco en Ivy. "Hij wilde de tap huren voor carnaval. Maar wij hadden nog helemaal niks. Het was echt te vroeg voor ons."

De studenten willen eerst meer marktonderzoek doen. "We zijn onze ideeën gaan toetsen in de praktijk. Zo heeft Ivy met een thuistap bij een kerstborrel gestaan om te meten of mensen het leuk vinden zelf te tappen. Ik heb op mijn voormalige werkplek getoetst hoeveel mensen al contactloos betalen", vertelt Remco.

Een groot struikelblok voor Simple Tap was de financiering. Het laten ontwikkelen van een tapinstallatie kost veel geld. Uiteindelijk belden de studenten met de lokale Rabobank en mochten ze op gesprek komen. "Ze geloofden in ons product en we kregen de financiering rond om een eerste tap te laten maken", zegt Remco. Inmiddels is er nog een investeerder gevonden waardoor ze het aantal tapinstallaties kunnen uitbreiden.

Ondernemerslab

Hun opleiding biedt Remco en Ivy van Simple Tap de mogelijkheid stage te lopen binnen hun eigen bedrijf. Laura en haar twee medestudenten moesten van Avans een andere keuze maken. "Destijds was de opleiding net

begonnen met Ondernemerslab, een nieuwe opleidingsvorm waarbinnen je als student-ondernemer veel met je eigen bedrijf bezig kunt zijn. Dat wilde ik heel graag, maar de opleiding vond een onderneming met maar één product te klein om drie studenten toe te laten tot Ondernemerslab."

De winst die de studenten tot dan hadden gemaakt met de maatbeker werd gedeeld en Laura kocht de andere twee studenten uit. Alleen zij nam deel aan Ondernemerslab. "Achteraf gezien is het daar fout gegaan. Ik vind het geweldig om kartrekker te zijn en anderen te inspireren. Als ik alles alleen moet doen, blijft het liggen."

Hoewel Laura veel leerde bij Ondernemerslab, bood het niet de inhoudelijke verdieping waar ze op hoopte. De onderneming viel stil omdat ze het contact met haar medestudenten miste. "Ik heb toen besloten weer deel te nemen aan het reguliere onderwijs en af te studeren", zegt ze. Jammer, want in haar schuur staan nog dozen vol maatbekers. "Ik werk nu bij het Centre of Expertise Biobased Economy van Avans en toevallig wil onze directeur wat bekertjes kopen als geschenk. Maar verder gebeurt er niets met het product."

Leerproces staat voorop

"We willen het mogelijk maken dat studenten langer met hun onderneming bezig zijn. Idealiter van het tweede jaar tot ze afstuderen", zegt Ouwerkerk. In het aangepaste curriculum van SBRM is meer aandacht voor de studentcompany. De docent benadrukt dat het leerproces voorop blijft staan en dat de winst van een onderneming nooit leidend mag

zijn. "Uiteindelijk zijn we een hbo-opleiding, bepaalde lesstof moet aan bod komen. Het is niet zo dat je zonder inschrijving bij de Kamer van Koophandel geen diploma kan halen." De studenten achter Simple Tap hebben hun studie op een laag pitje gezet. "Ik probeer dit jaar wel mijn tentamens te halen, maar projectwerk doe ik even niet", legt Ivy uit. Remco: "Alles in goed overleg met de opleiding. Die zien ook in dat wij nu enorm veel kennis opdoen in de praktijk."

"Als school bieden we die ruimte, maar studenten moeten ook bij andere bedrijven kijken", zegt Ouwerkerk. "Het zal nooit zo worden dat studenten vier jaar lang alleen opdrachten binnen hun eigen bedrijf uitvoeren."

Gunfactor

De komende maanden pakken Remco en Ivy door met een tweede tap en staan ze op zoveel mogelijk festivals. De horeca- en festivalwereld is niet de makkelijkste sector om met iets nieuws te komen. "Maar we hebben een gunfactor denk ik", zegt Remco. "Omdat we zo bevologen zijn." Daarnaast zijn de studenten flink aan het netwerken. "Ik ken mensen bij Dancetour Breda en Breda Live, onze bierleverancier heeft ook weer contacten bij festivals."

De kracht van Ivy en Remco? "We zitten in dezelfde situatie omdat we allebei nog student zijn en veel hebben opgegeven voor deze onderneming. Je kunt elkaar daardoor goed steunen." Scheve gezichten van de voormalige groepsleden heeft Ivy nog niet gezien. "Ze zijn geïnteresseerd en vragen hoe het nu gaat."

Laura raadt iedere student aan om serieus werk te maken van zijn studentcompany. "Waarom zou je het niet doen? Je hebt docenten waar je op terug kunt vallen en nog geen gezin of hypotheek. Je leert er zoveel van. Inschrijven bij de Kamer van Koophandel, belastingaangiftes, contacten met leveranciers. Je bouwt een netwerk op en je onderscheidt je van anderen. Mensen onthouden dat jij dit avontuur bent aangegaan." ●

*'Mensen onthouden dat jij dit
avontuur bent aangegaan'*

WIL JIJ TEGEN IEMAND SORRY ZEGGEN?

ISMIR OBARCANIN

eerstejaars Integrale Veiligheid Breda

"Mijn PlayStation had technische problemen, ik had net een nieuw spel van 70 euro gekocht en dat deed het niet. Dus belde ik de klantenservice. Dat heb ik een week lang moeten doen. Steeds kreeg ik iemand anders aan de telefoon. 'Ik heb het gevoel dat jullie me in rondjes sturen tot mijn garantie verstreken is', heb ik gezegd. Pas aan het einde van die week vertelde iemand me dat ik mijn PlayStation kon opsturen, maar pas nadat ik heel boos werd. Dat hadden ze toch ook de eerste dag kunnen zeggen? Normaal blijf ik heel rustig, maar boos worden had wel effect. Toch voelde het achteraf niet goed. Ik ben vaak uitgevallen, dat had ik misschien niet moeten doen."

LIA DEN DEKKER

net-afgestudeerd Verpleegkunde Breda

"Ik zou vaker sorry moeten zeggen tegen mijn broertje. Die is altijd vrolijk terwijl ik echt een ochtendhumeur heb. Dat botst af en toe. Gelukkig niet vaak, meestal moet ik eerder op dan hij. Als ik hem 's ochtends tegenkom, reageer ik wel wat botter en norser dan ik eigenlijk zou moeten doen. Soms stuur ik dan 's middags een appje om me te verontschuldigen. Hij kan er natuurlijk ook niks aan doen dat ik een ochtendhumeur heb. Dat neemt hij sportief op met een 'maakt niet uit, ik hou toch wel van je'. Gek genoeg ben ik tegen de tijd dat ik bij het ziekenhuis aankom niet meer humeurig. Het is echt net nadat ik uit bed ben het ergste."

NIEK FLEURKENS

vierdejaars Communication & Multimedia-design Den Bosch

"Ik zou sorry willen zeggen voor alles wat ik tijdens carnaval heb gedaan. Tegen één huisgenoot omdat hij me naar huis moest brengen op zondag toen ik na een lange avond de verkeerde kant op liep. Dus tegelijk ook een bedankje daarvoor. En sorry tegen andere huisgenoten omdat we besloten om op woensdag na carnaval nog even door te feesten. In de middag trok er iemand een fles wodka open. We hebben ons verkleed en zijn tot in de nacht doorgestaan met carnavallen. Een deel van de huisgenoten feestte gezellig mee, de andere helft moest de volgende ochtend weer vroeg op. Ze begrepen het wel, maar echt fijn vonden ze het niet."

Je excuses aanbieden, dat is niet makkelijk. We zijn er ook niet zo goed in. Toch kan sorry zeggen enorm opluchten.

PHILIPPE SLOT

eerstejaars Communication & Multimedia Design Den Bosch

“Belgen mogen sorry zeggen tegen Nederlanders, voor de grappen en vooroordelen die ze hebben over Nederlanders. Belgen zijn sowieso onbeschofter en zeggen bijna geen sorry als er iets gebeurt, Nederlanders wel.

Ik ben in België opgegroeid en woon nu een half jaar in Nederland. Dat is echt iets wat me opvalt. Mijn vrienden in België merken op dat ik zelf ook vaker sorry zeg sinds ik in Nederland woon. Dat zit hem in kleine dingen. Wanneer je mensen aanstoot op straat bijvoorbeeld, of als je iemand wil aanspreken om iets te vragen. Dat is meteen een voorbeeld van hoe onbeschoft Belgen kunnen zijn: ik ben vaker afgesnauwd door een buschauffeur omdat ik vroeg welke kant hij opging. Dat zou in Nederland niet gebeuren.”

RENÉ APON

tweedejaars Bouwkunde Tilburg

“Ik ben eigenlijk geen probleemveroorzaker, dus ik hoef niet zo vaak mijn excuses aan te bieden. Behalve aan mijn vriendin. Vooral als ik iets verkeerd heb gezegd of iets stoms heb gedaan. Dat zijn vaak kleine dingen. Dan zeg ik sorry en is het weer over. Ik hoef niet aan te komen met bloemen. Sinds januari ben ik een van de nieuwe bestuursleden van studentenvereniging Totus. We willen er samen een mooi bestuursjaar van maken. Maar we maken allemaal wel eens fouten. Daar spreken we elkaar op aan onder het genot van een biertje en dan zeg je sorry. Natuurlijk zitten we soms op elkaars lip maar het moet leuk blijven om te doen.”

STEFAN VAN DEN BERG

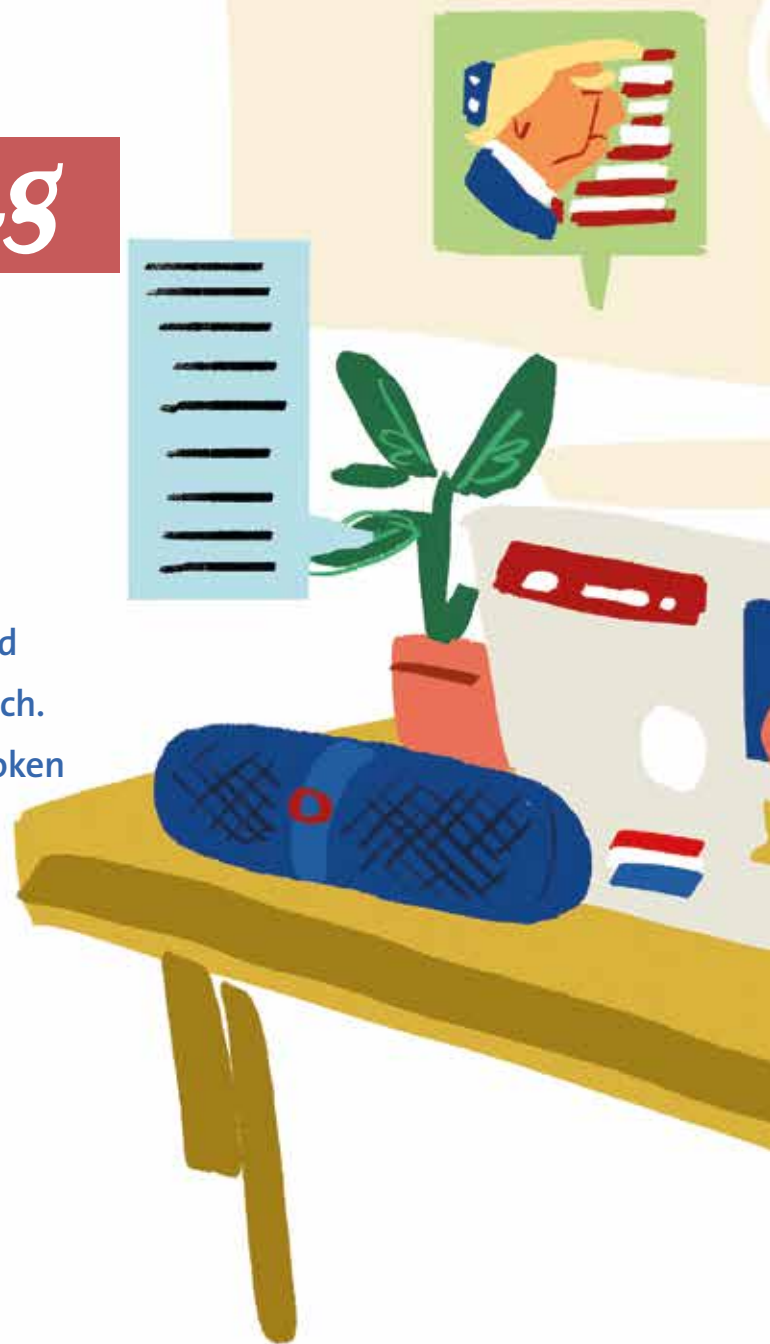
tweedejaarsstudent Small Business & Retail Management Breda

“Ik was een karakteristiek en eigenwijs kind met een sterke mening. Mijn vader is hetzelfde en dat botste nog wel eens. Stefan was eigenwijs en koppig en wist zelf alles beter. Zo ben ik bijvoorbeeld op het vwo begonnen en naar havo gegaan maar uiteindelijk heb ik de middelbare school niet afgemaakt. In de klas was ik niet vervelend, maar ik ging gewoon niet meer naar school. Mijn ouders hebben veel energie in mij gestoken, ik had af en toe beter naar hen moeten luisteren. Daarom zou ik sorry zeggen tegen mijn ouders. Iedereen bewandelt zijn eigen weg, die van mij is een stukje om, maar ik heb er geen spijt van. Het was met vallen en opstaan maar ik heb mezelf goed leren kennen.”

Niet lui en narcistisch, maar op zoek naar zingeving en zelfontplooiing

Jij, de millennial, bent snel afgeleid en verslaafd aan social media, maar ook betrokken en kritisch. De millennial is misschien wel de meest besproken generatie van de laatste jaren.

TEKST MEREL DE BRUIJN ILLUSTRATIES JANINE JANSSEN

Kijk om je heen en je ziet ze overal: de millennials. Geboren ergens tussen 1980 en 2000. De millennial is altijd online, weet niet wat hij wil in het leven en weet van alles een beetje, maar van niks heel veel. Herken jij jezelf daarin?

Een paar maanden terug ging een video over millennials van Simon Sinek, een Britse motivational speaker, viral. Zijn boodschap: alles moet snel, ze zijn snel afgeleid door allerlei prikkels in de omgeving én verslaafd aan social media. Eerlijk: hoe vaak taggen jij en je medestudenten elkaar in memes op Facebook rond de tentamenperiode? En hoe gemakkelijk grijp jij naar je telefoon om te internetten als afleiding wanneer iets niet lukt?

Opvoeding

Nog een knelpunt volgens Sinek: de opvoeding door de ouders. *“The millennials were told they could do anything, that they’re special, all the time.”* Tot ze eenmaal de hogeschool en vervolgens de werkvloer betreden en erachter komen dat ze hetzelfde papiertje als tientallen anderen hebben en toch niet

alles kunnen en krijgen wat ze willen. Of zo uniek zijn zoals hun ouders altijd zeiden. Met alle gevolgen van dien.

Sam van Vugt, student Communication & Multimedia Design in Breda en lid van de Avans Medezeggenschapsraad, is het met Sinek eens: “Onze generatie is niet stressbestendig door onze opvoeding. Ik zie genoeg studenten met een burn-out terwijl mijn opleiding écht niet zo moeilijk is.”

De hoge verwachtingen komen voort uit de prestatiedruk en het rendementsdenken in de maatschappij: je moet meteen de juiste studie kiezen en binnen vier jaar afronden. Die factoren leiden tot stress en psychische klachten. Het aantal studenten dat hulp zoekt, is volgens studentenpsychologen onder andere daardoor gestegen, blijkt uit het rapport Studentenpsychologen van het Interstedelijk Studenten Overleg (ISO).

Meer zorgen om de planeet

Ondanks een hausse aan aandacht voor het fenomeen millennial de laatste jaren, bestaat die term al sinds het einde van de jaren 90. Hij is geïntroduceerd door de Amerikaanse historicus William Strauss en historisch econoom Neil Howe. Zij voorspelden een

generatie met een uitzonderlijk maatschappelijk engagement.

Ja, deze generatie maakt zich wereldwijd meer zorgen om de planeet en eet bewuster dan de voorgaande generaties, zie daar de opkomst van hippe veganistische eettentjes.

Maar er zijn ook kanttekeningen te plaatsen. De millennials hebben de Brexit en Donald Trump als president van de Verenigde Staten niet voorkomen. Het is niet voor niets dat Tim Hofman een grootschalige actie op touw zette om meer jongeren naar de stembus te trekken. Eva-Lisa Janssen, millennial, Avansstudent en medeoprichter van Ucademy: “Er zijn dingen van mijn generatie die ik niet snap, we zijn heel individualistisch.”

Zingeving

Millennials willen vooral leuk gevonden worden en al die extra likes zijn de bevestiging waar ze zo naarstig naar op zoek zijn. Honderd likes op een foto op Facebook geeft een beter gevoel dan maar dertig likes. Die zoektocht naar bevestiging uit zich ook op andere manieren.

Docent bedrijfskunde Joost van Hilst is geboren in 1977 en officieel geen millennial, maar ziet zichzelf wel zo. Hij had een goed betaalde baan in het bedrijfsleven, reed in een dikke auto en zat vaak in het buitenland. Tot een paar jaar geleden het besef kwam dat hij meer zingeving wilde. Een studie verder is hij nu docent. Die zoektocht ziet hij ook terug bij zijn studenten. “De gemiddelde student kan er nog geen naam aan geven. Maar ze zijn bezig met hun plek in de maatschappij te vinden.”

Dat beeld wordt bevestigd door een onderzoek van PricewaterhouseCoopers, een internationaal accountants- en belastingadvieskantoor. Daaruit blijkt dat millennials meer belang hechten aan opleidingsmogelijkheden en een goede werk-privé balans. Salaris staat niet in de top 5 van belangrijkste aspecten van een baan.

Hoe negatief het beeld ook is, er is geen enkele generatie die hoger opgeleid en kriti-

scher is dan de millennial. Van Hilst herkent het: “We gaan vaak in gesprek met studenten. Die lijken daar tegenwoordig meer behoefte aan te hebben. Iedereen heeft een mening, al dan niet goed onderbouwd. Dat heeft ook indirect invloed op hoe studenten tegen hiërarchie aankijken.”

Innovatief en creatief

Sam: “We zijn dan misschien niet stressbestendig, er is zeker een mooie kant aan onze generatie. We zijn ontzettend innovatief en creatief.” Millennials zijn *digital natives* en *early adapters* als ze de trend niet al zelf zetten. Ze willen authentiek zijn, op elk gebied. En dat vertaalt zich naar een bewustzijn van het individu. Zelfontplooiing, persoonlijke en algemene ontwikkeling staan voorop. Ook wel bekend als *bildung*. Studeren in het buitenland en reizen na de studie passen goed in dat plaatje.

Binnen Avans is Ucademy een treffend voorbeeld van zelfontplooiing. Het is een plek waar studenten zich kunnen onderscheiden.

Eva-Lisa: “Wij zijn de eerste generatie die echt los van de ontzuiling is opgegroeid, een generatie zonder de tools aangereikt door de kerk. Dat individualistische is ook een gevolg van het politieke klimaat, we zijn geen collectief meer. We meten ons eigen succes aan dat van de ander. Zie daar de zoektocht naar onszelf en zelfontplooiing: wat maakt mij nou nog bijzonder?” Daar springen Eva-Lisa en haar medestudenten op in met Ucademy. Is er ook nog iets positiefs te zeggen? “We zijn veel ruimdenkender en ambitieuzer dan de voorgaande generaties. Het is mooi om te zien dat we maatschappelijk betrokken zijn. Neem de aandacht voor de verkiezingen in Amerika of de wereldwijde armoede.” Millennial, maak je geen zorgen: je bent niet de enige die zichzelf pusht en die zich druk maakt of hij het wel goed doet maar toch uren spendeert op Facebook en Instagram. Tegenwoordig ben je officieel pas volwassen op je dertigste, dus je hebt nog even. Eva-Lisa: “We moeten het niet zo overcompliceren.” ●

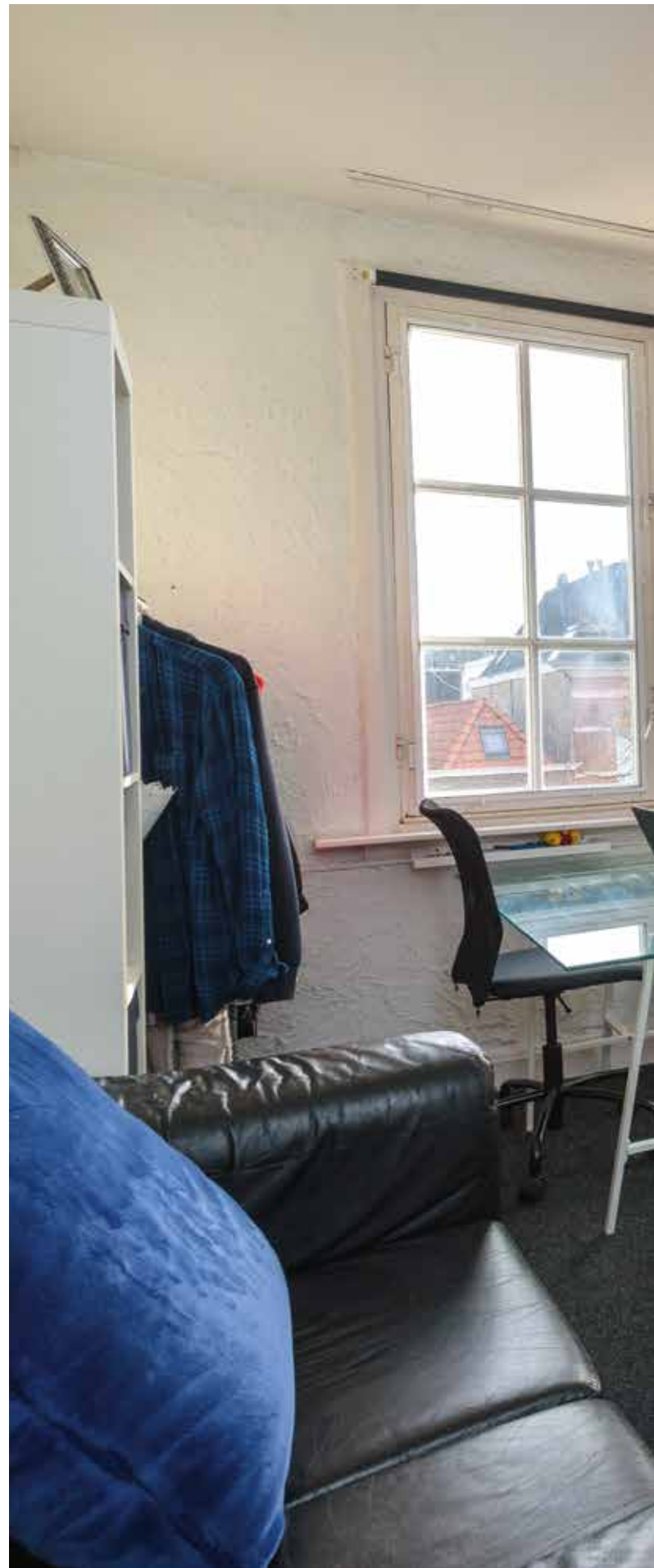
'IK BEN VIER UUR BEZIG GEWEEST MET FOTO'S OPHANGEN'

Pleun Zomer is derdejaarsstudent Werktuigbouwkunde in Breda. Met twee huisgenoten deelt ze een verdieping in een studentenhuus in het centrum. Voor haar kamer van 22 m² betaalt ze 400 euro inclusief.

"Aan de muur hangen zeker zeventig foto's. Er zitten best oude tussen. Ze hangen er al sinds ik deze kamer kreeg. Ik wilde het zo perfect mogelijk hebben, dus ik heb ze eerst op bed neergelegd en daarna pas op de muur geplakt. Alles bij elkaar ben ik daar wel vier uur mee bezig geweest. Ik ben in dit huis begonnen in een kleinere kamer, toen deze vrijkwam ben ik doorgeschoven. Mijn huidige kamer is groter, heeft drie ramen en mooiere vloerbedekking. In die andere kamer lag rode vloerbedekking en ik had geen zin om te investeren in iets anders voor op de vloer.

Met twee huisgenoten deel ik een verdieping. We hebben een gezamenlijke keuken en douche. Voor het toilet moeten we een verdieping lager. Daar zitten nog twee studio's. Met z'n drieën koken doen we niet zo vaak, vooral de laatste tijd ben ik veel weg geweest. In de keuken is een bar, daar kunnen we samen zitten. Als ik uit het raam kijk, zie ik een cafetaria en New York Pizza. Heel handig! Nu ga ik daar niet meer zo vaak naartoe, maar toen ik hier net woonde, at ik regelmatig friet.

Ik woon dichtbij school, als alle stoplichten meezitten ben ik er in vijf minuten. Ook ben ik zo midden in de stad. Maar als ik op stap ga, pak ik toch de fiets. Dat voelt veiliger, dan ben ik 's nachts sneller thuis. Hier in de buurt is het vooral aan het begin van de avond druk met auto's. Er zitten twee coffeeshops en daar lopen steeds mensen in en uit. Last heb ik daar niet van." ●

Miljoenen mensen in de wereld dragen geen onderbroek terwijl ze dat wel graag zouden willen. Spijk Geene, eerstejaarsstudent Advanced Business Creation in Den Bosch, bedacht daarom Boxrs4All. Voor iedere verkochte onderbroek wordt er een weggegeven.

DE HELE WERELD EEN SCHONE ONDERBROEK

In de zomer van 2015 vertrok Spijk Geene, eerstejaarsstudent Advanced Business Creation (ABC) met zijn klasgenoten van de middelbare school naar Tanzania voor een culturele uitwisseling. “De laatste week voetbalden we een potje met studenten. Na afloop gingen we mee naar hun *dorm* voor een douche. Het viel me op dat ze meteen hun broek aantrokken zonder onderbroek.” Spijk vond het raar, maar stond er verder niet bij stil. Tot een paar maanden later zijn goede vriend en compagnon Thom Uildriks hem wees op een nieuwsbericht. “Daarin stond dat er wereldwijd 100 miljoen mensen geen onderbroek dragen terwijl ze dat wel nodig hebben en graag zouden willen. Toen dachten we: daar willen we iets aan doen!”

Boxrs4All

Spijk en Thom bedachten Boxrs4All. “Voor iedere onderbroek die je koopt, geven we er één weg.” Het bleef in eerste instantie vooral bij

een idee. Maar de reacties die ze kregen, waren zeer positief. Ook wonnen ze diverse pitch-wedstrijden met hun idee. “Het bleek toch een beter idee dan we in eerste instantie zelf dachten.” In de zomer van 2016, net voordat Spijk aan zijn studie ABC begon, onderzochten ze de mogelijkheden voor productie.

Hygiëne

Een onderbroek dragen is goed voor de hygiëne. Sommige mensen dragen er bewust geen, maar velen kunnen het niet betalen. Spijk: “Als je geen onderbroek draagt, neemt de kans op infecties toe. Daarnaast kan het niet dragen van een onderbroek slecht zijn voor je zelfvertrouwen. Als jij geen onderbroek draagt en een vriend wel, kun je daar onzeker van worden.”

In december startte de verkoop van de eerste onderbroeken en vanaf maart vliegen naar verwachting de eerste Boxrs4All de deur uit. “We

TEKST SJUUL NELISSEN FOTOGRAFIE LOET KOREMAN

hebben geen kapitaal, dus voor alles wat we produceren, moet er eerst geld binnenkomen." Wie een onderbroek van Boxers4all wil dragen, moet dus investeren en even geduld hebben.

Lokale stichting

Voor elke verkochte onderbroek, wordt een bedrag gereserveerd dat wordt overgemaakt aan een lokale stichting in Tanzania. "Zij kopen lokaal geproduceerde onderbroeken in en geven die weg aan mensen die er een willen." De onderbroeken worden met de nodige voorlichting weggegeven aan hele klassen. "Groepje voor groepje helpen we de wereld iets mooier te maken."

Pas 18 jaar oud is de eerstejaarsstudent ABC, maar het ondernemen bevalt hem nu al goed. "We zijn nog hartstikke jong en we doen dit vanuit een passie en vooral met veel plezier. Geld hebben we nog niet verdiend, daarvoor werk ik nog steeds bij Albert Heijn." ●

NET AFGESTUDEERD

Eline Nijhof

Leeftijd: 28 jaar

Afgestudeerd: juni 2016

Opleiding: Leraar Basisonderwijs Deeltijd aan Avans Hogeschool in Breda, daarvoor Graphic Design aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht

Werkt bij: Basisschool Zonzeel (leerkracht groep 6) en Blanchard International (grafisch vormgever)

Je was genomineerd voor de Avans Afstudeerprijs. Heeft dat je nog iets opgeleverd?

"Naast het feit dat ik het belang van creativiteit nog eens mocht benadrukken in een presentatie, heb ik mijn netwerk verder kunnen uitbreiden. Ik heb mensen leren kennen die dezelfde interesses en drijfveren hebben en dat geeft veel energie. Op 5 april mag ik een workshop geven op het Pabo-symposium. Ik hoop mensen uit de onderwijswereld daarmee te inspireren om (nog) meer uit hun creatieve lessen te halen."

De Pabo was je tweede studie. Ben je tevreden met waar je nu zit?

"Absoluut. Tijdens mijn studie kreeg ik regelmatig de vraag wat ik nou eigenlijk wilde worden: juf of grafisch ontwerper. Ik vond dat altijd een beetje een vervelende vraag want ik wilde helemaal niet kiezen. Hoewel het twee heel verschillende beroepen zijn, denk ik dat ze elkaar goed aanvullen. Op het trainingsbureau waar ik werk als grafisch vormgever ben ik dagelijks bezig met leren/ontwikkelen, didactiek en lesmaterialen. En mijn grafische kennis en vaardigheden kan ik heel goed inzetten bij het maken van lesmaterialen of tijdens het geven van creatieve vakken."

Hoe bevalt het om voor de klas te staan?

"Lesgeven vraagt soms best veel van je, maar je krijgt er nog veel meer voor terug. Ik zie het als mijn missie om creativiteit bij ieder kind te stimuleren, of het nu dol is op tekenen of niet. In mijn ogen gaat creativiteit namelijk helemaal niet over wel of niet kunnen tekenen. Daarnaast geniet ik van de spontaniteit en nieuwsgierigheid van kinderen. Ik probeer anderen graag aan het denken te zetten, maar dat doen de kinderen ook bij mij."

COLUMNMICHAEL

Ga fietsen met je killerbody

Als medewerker van Avans had je weinig reden tot klagen. Als je op je werk kwam, lagen de appeltjes voor je klaar. Zo tegen een uur of 11, als je toch al zeker een uur hard had gewerkt, was het tijd voor een welverdiende stoelmassage. En aan het eind van je werkdag, rond 14 uur, kon je nog lekker goedkoop gaan sporten.

Maar die tijden zijn voorbij, de maatregelen verdwijnen omdat de preventieve waarde onvoldoende zou zijn bewezen. Nu moet ik eerlijk bekennen dat ik niet betrokken ben geweest bij het onderzoek hiernaar en dus nog wacht op de feitelijke onderbouwing van deze bewering. Maar ik moet óók eerlijk bekennen dat ik gewoon mijn eigen appel meeneem, om 11 uur een rondje loop en aan het eind van mijn werkdag buiten ga hardlopen. Daar heb ik geen gesubsidieerd Avansbeleid voor nodig. Wat we ervoor terugkrijgen? Het pakket met de even briljante als afgezaagde naam BRAVO: Bewegen, Roken, Alcohol, Voeding en Ontspanning. Over de naam hebben de betrokkenen waarschijnlijk nog het langst nagedacht, want de inhoud is niet heel spannend. Iets vaags met workshops, bedrijfsartsen, fietsen en voorlichting. Ik zal je de details besparen, die kun je als hbo'er prima zelf invullen. Hoe dan ook, ik vind het onzin(nig). Iedereen weet het toch: 2 ons groente, 2 stuks fruit en minimaal een half uur bewegen per dag. Roken is slecht, en alcohol ook. Maar dat laatste is gewoon te lekker, dus een beetje zondigen mag best. Daarnaast, open je ogen en kijk om je heen. Het stikt van de fitgirls, healthy shakes, chickslovefood, killerbody's, dieetgoeroes, slowjuicers en hippe flexitariërs. Neem daar een voorbeeld aan.

Wat ik wil zeggen: daar heb je geen voorlichting van de baas voor nodig. Dus gebruik je lunchpauze om te gaan lopen met die leuke collega en een quinoasalade te eten, laat die auto eens staan en ga fietsen, laat die sigaretten thuis en trek je hardloopschoenen een keer aan. En wil je die massage toch onder het genot van een glas wijn, kijk dan je vriend(in) een keer lief aan. Dan kun je straks met je killerbody goedkoop fietsen naar je werk. Met in je tas je appeltje van thuis. Dat dan weer wel.

Michael Doove is docent taal- en communicatieve vaardigheden aan de Juridische Hogeschool

STUDENTENTIJD VAN

ROBERT DE VAAN

'All artists have the freedom to fuck off'

Robert de Vaan is docent bij Communication & Multimedia Design (CMD) in Den Bosch. Zijn liefde voor de Britse postpunkscene is tekenend voor zijn studententijd aan AKV|St.Joost in Den Bosch.

"Het thema van platenlabel Factory Records in Manchester is: *'The company owns nothing, the musicians own their music and everything they do and all artists have the freedom to fuck off'*. De muziek van het Britse postpunklabel heeft een belangrijke invloed gehad op mijn studententijd. Later heb ik een scriptie geschreven over Factory Records.

Op mijn kamertje in Den Bosch luisterde ik naar postpunk en anarchistische muziek van onder andere Joy Division en The Smiths. Mijn generatie werd ook wel generatie NIX genoemd, we zouden geen toekomst hebben. Zo erg was ik niet. Maar het anarchistische uitte zich wel in minder legale activiteiten zoals linkse krakersfeestjes en deelname aan manifestaties. Ook schreef ik columns voor een activistisch maandblad en was ik dj bij een vrije radio.

In mijn derde studiejaar in 1991 vertrok ik naar Bristol voor een uitwisseling. Het is een lieflijk dorpje met een grote muziekscene. Het is lastig uit te leggen wat me zo trok, en nog steeds trekt, aan Engeland. Ik voel me er gewoon thuis en ik word getriggerd door de muziek. Van mijn tijd in Bristol herinner ik me vooral de excursies met medestudenten, zoals naar Glastonbury en Stonehenge en het samen eten en drinken in de vaste hangout The Watershed. Mijn medestudenten en ik vormden een hechte learning community.

De keuze om in het buitenland te studeren, was een van mijn beste keuzes tijdens mijn opleiding en ik kan het iedere student aanraden. Als docent probeer ik op mijn beurt weer een steentje bij te dragen aan het vormen van een hechte learning community onder CMD-studenten."

‘Samen met een collega doe ik alles wat de verkopers niet doen’

.....
BIBAAN
.....

BRAM BROEKHUIZEN, TWEEDEJAARSSUDENT BEDRIJFSKUNDE MER IN DEN BOSCH, WERKT ALS SCHOONMAKER BIJ KEURSLAGERIJ VAN GINKEL IN AMERONGEN.

“Je moet niet bang zijn om je handen vies te maken, het is geen bijbaan voor meiden die alles vies vinden. Maar verwacht geen bloederige taferelen: het is een slagerij, geen slachterij. Dat verwarren mensen nog wel eens. Zelf heb ik er geen moeite mee, anders zou hier niet al vier jaar werken. Ik ben het manusje van alles: samen met een collega doe ik alles wat de verkopers niet doen. Zoals het vlees inpakken, de grillworsten voorbereiden en de machines op het einde van de dag schoonmaken. In de zomer maken we de schalen met vlees en salades voor barbecues.

Elke zaterdag sta ik er weer in mijn rode schort. De slagerij is een klein familiebedrijf van vader en zoon Van Ginkel, dat zorgt voor een prettige werksfeer. Elke zaterdag tijdens de lunch warmen we het vlees op dat we maandag niet meer kunnen verkopen. Aan het einde van de dag krijgen we ook vaak een stuk vlees mee. Wat grilworst of iets nieuws. Daar is de zoon van de slager goed in, hij bedenkt vaak nieuwe producten. Die mogen een collega en ik dan testen.

Het vlees dat wij verkopen is niet te vergelijken met vlees uit de supermarkt. Onze producten hebben een eigen karakter door de kruidenmixen die we gebruiken. Onze paté is de beste van Nederland, die won de titel ‘Nederlands Kampioen’ tijdens de landelijke Vakbeurs voor Slagers 2016. Mijn eigen favoriet zijn de spareribs door de unieke sauscombinatie.”

Elk blok organiseert studievereniging Error418 een LAN-party. Zo'n dertig Informaticastudenten komen bij elkaar om een avond te gamen. "Het verbaast me eerder als een student Informatica niet gamet dan wel."

LAN-PARTY: 'ER ZIT WEL EEN KERN VAN WAARHEID IN HET STEREOTYPE VAN DE INFORMATICASTUDENT'

TEKST EN FOTOGRAFIE **SJUUL NELISSEN**

Is dat nog een *witch*? Waar? Daarboven!" In een hoekje van het TechLab in het Avansgebouw aan de Onderwijsboulevard in Den Bosch zijn eerstejaarsstudenten Informatica Bart en Alwyn druk met het neerschieten van Teletubbies. Die zien er normaal uit als zombies maar in deze mod van Left 4 Dead zijn de zombies door een creatieveling veranderd in met bloed besmeurde gele kindervriendjes. Het is de eerste keer voor Informaticastudenten Bart en Alwyn op de LAN-party van studievereniging Error418. De game Left 4 Dead hebben ze deze avond zelf meegenomen. In tegenstelling tot andere spellenavonden is het vanavond zoete inval wat betreft spellen. Komt door de ietwat warrige organisatie. De planning van de LAN-party op woensdagavond startte pas maandag. "Het kwam deze keer een beetje langzaam op gang, normaal bereiden we het beter voor", vertelt Maarten Jacobs van Error418. "De vorige keer hadden we oude beeldschermen en consoles geregeld. Van een klassieke Atari tot een Super Nintendo, we had-

den ze allemaal. Andere keren hielden we een Rocket League toernooi en speelden we Guitar Hero."

Gestage groei

Het evenement maakt een gestage groei door. Kwam er in het begin nog een man of vijf op af, nu zijn er standaard dertig studenten aanwezig. Tijdens de LAN-party wordt er normaal gesproken één spel gespeeld. Computers worden met elkaar verbonden via de LAN. Maarten: "Dat gaat tien keer sneller dan via de wifi. Je plukt in en hebt lijp snel internet."

Typisch voor informaticastudenten

In de hoek is een informaticastudent hard aan het werk om Guitar Hero werkend te krijgen op het smartboard. Na wat geklooi met kabels kan hij z'n gitaarskills aan iedereen laten horen. Ook voor hem is het de eerste keer op de LAN-party. Net zoals de andere studenten komt hij vooral voor de gezelligheid. Over het algemeen organiseert de studievereniging één keer per blok een LAN. Alle studenten

'Om sommige studenten hierbij te betrekken is echt een uitdaging'

van Informatica zijn welkom om mee te doen. "Het is een gezellige avond en een leuke manier om met elkaar kennis te maken op een manier die typisch is voor informaticastudenten", vertelt voorzitter Casper Westelaken. "Er zit wel een kern van waarheid in het stereotype van de Informaticastudent", voegt Maarten daaraan toe. "Iemand die urenlang in de kelder of met de gordijnen

Over ERROR418

Studie: Informatica Den Bosch

Bestaat sinds: september 2015

Huidige voorzitter: Casper Westelaken

Over de naam: Error418 is een foutmelding in het Hyper Text Coffee Pot Control Protocol (HTCPCP). Een 1-aprilgrap en netwerkprotocol voor het controleren, monitoren en diagnosticeren van koffiepotten. Error418 betekent dat het protocol geen koffie kan zetten, want het is een theepot.

Bestuur Error 418 v.l.n.r. Casper, Dajo, Martijn, Bram en Maarten

Bart (l) en Alwyn

dicht zit te gamen en niet zo sociaal begaafd is. Dat laatste valt wel mee. Maar om sommige studenten hierbij te betrekken is echt een uitdaging.”

Dezelfde interesse

De studenten van Error418 doen hun best om alle Informicastudenten te bereiken. Casper: “De LAN-party brengt studenten met dezelfde interesse bij elkaar. Het verbaast me eerder als een student Informatica niet gamet dan wel.”

Bart en Alwyn laten het neerknallen van Teletubbies even voor wat het is en beginnen aan een ander spel. Ze vinden het deze avond vooral gezellig om met elkaar te gamen. “We wonen ver uit elkaar”, vertelt Alwyn. “Het is wel fijn om te gamen als je bij elkaar zit.” Naast de populaire LAN-party organiseert Error418 bordspelavonden. Dungeons and Dragons, Risk, Katan, Munchkin of een potje Weervolgen van Wakkerdam met 25 man. ●

Meer info via facebook.com/svERROR418

De dames van de Bredase Rugby Club spelen in zwart-wit tenue

'BIER IS DE GEMENE DELER'

In Dames 1 van de Bredase Rugby Club is Avans goed vertegenwoordigd. De kans is groot dat je Maartje van Kranen en Nina de Jongh de maandag na een wedstrijd door het gebouw ziet strompelen.

Maartje van Kranen, aan het afstuderen bij Communication & Multimedia Design in Breda, staat al vijf jaar op het rugbyveld. De sport ziet er eng uit, voor haar eerste wedstrijd had Maartje dan ook flink last van zenuwen. "Maar nu ga ik er vol in." In wedstrijden staat ze op de eerste rij en vangt dus alle klappen op. Maar ze deelt ze ook uit. De zogenoemde voorwaartsen worden niet voor niets "beukers" genoemd.

Nina de Jongh, communicatiemedewerker bij de Academie voor Engineering en ICT, is ook een van de voorwaartsen, maar staat op de tweede rij. "Als ik de bal krijg, ren ik zo hard mogelijk vooruit. Ik ben slecht in gaten zoeken, dus ik kijk hoever ik kom. Als ik voorbij de tegenstander ben, moet iemand anders de laatste meters maken en scoren." Dat is waar de lijnspelers in actie komen. "Zelf scoren vind ik niet zo belangrijk. Als iemand anders scoort ben ik net zo blij."

Rugby is een moeilijk spel met veel regels. Zo mag je een bal niet naar voren *passen*, maar wel schoppen, je mag niet te hoog tackelen en er is een buitenspelregel. "Het is niet makkelijk uit te leggen", zegt

Nina. "Ik kijk naar de scheidsrechter als ik twijfel." Die zet na een overtreding de spelers in een scrum (zie foto inzet). Daarbij staan ze voorovergebogen en proberen ze elkaar weg te duwen om zo de bal te veroveren. "Dat gebeurt soms wel twintig keer per wedstrijd, al bij de kleinste overtreding. De dag na de wedstrijd heb ik meestal flinke spierpijn in mijn benen." De week van de rugbydames is goed gevuld met trainingen. Twee keer in de week een reguliere training, een avond krachttraining, een keer extra trainen en op zondag wedstrijd. Ondanks het ruige imago, is rugby een gezellige sport. "Na de wedstrijd drinken we met z'n allen bier. Dat is wel de gemene deler", vertelt Maartje. En respect voor de scheidsrechter en de tegenstander. Bij rugbywedstrijden staan supporters door elkaar hun teams aan te moedigen. "We doen niet moeilijk."

Indonesië

VRIENDELIJKE LOCALS OP BALI

Sander Halewijn en Jules van Uijen, derdejaarsstudenten Small Business and Retail Management (SBRM) in Breda, liepen samen stage op Bali.

Was het een bewuste keuze om samen op stage te gaan?

"We hebben al samen op het mbo gezeten en konden het goed met elkaar vinden. Tijdens onze opleiding SBRM werken we veel samen en we besloten om met elkaar naar het buitenland te gaan. Het maakte niet per se uit waar. We hebben gesolliciteerd in Zuid-Afrika, Malta en België, maar uiteindelijk kwam stagebedrijf Hubud in Bali op ons pad. Onze ondernemendheid kwam ons tijdens het zoeken naar een stage goed van pas. We moesten veel zelf doen: een Engels cv maken, solliciteren, visa regelen en vaccinaties halen. Als we hulp nodig hadden hielpen docenten van Avans ons wel, maar we wilden zoveel mogelijk zelf doen."

Wat waren jullie taken bij Hubud?

"Hubud is door de Lonely Planet tot één van de tien beste coworking spaces ter wereld uitgeroepen. Jules werkte bij de afdeling evenementen. Dat is het hart van het bedrijf. Jaarlijks organiseert Hubud minimaal 370 evenementen. Jules hostte veel evenementen en hielp bij de organisatie. Ook handelde hij de communicatie op de website en social media af. Sander was communicatie-stagair. Dat hield vooral in dat hij nieuwsbrieven schreef, evenementen promootte en de social media beheerde."

Hadden jullie last van een cultuurshock?

"Allebei waren we nog nooit buiten Europa geweest, dus het cultuurverschil was enorm. Op Bali zijn de locals supervriendelijk, openhartig en behulpzaam. Nederlanders kunnen daar nog wat van leren. We vonden het bizar om te zien hoe groot het verschil in welvaart is tussen Nederland en Indonesië. Een serveerster die fulltime werkt, verdient daar ongeveer 200 euro per maand. Bizar. Daardoor is er ook corruptie. Je kunt gewoon met de politie onderhandelen over de hoogte van je boete. En het is ook wel raar dat we op onze blote voeten naar het werk

gingen en dat er af en toe opeens een aap op je bureau zat."

Hoe was het eten?

"De Indonesische keuken beviel ons goed. Al waren we er op het laatst wel een beetje klaar mee om iedere ochtend, middag en avond rijst te eten."

Wat is het leukste dat jullie hebben meegeemaakt op Bali?

"Het Startup Weekend Bali 2016. Dat is een evenement van Hubud. Het duurde 54 uur en stond helemaal in het teken van ondernemen. Startup Weekend brengt ondernemers, ontwikkelaars en designers bij elkaar om ideeën te delen, producten te ontwikkelen en hun start-up idee te lanceren. Als SBRM-studenten voelden wij ons dan ook als een vis in het water. Het event was leerzaam, inspirerend en motiveerend."

Konden jullie veel rondreizen?

"Onze stage duurde twintig weken en we zijn nog vier weken extra gebleven. Dat gaf ons genoeg ruimte om rond te reizen en dat hebben we dan ook veel gedaan. We zijn onder andere naar Singapore, Jakarta, de Gili-eilanden en Komo-eiland geweest. Heel gaaf was dat. Tijdens onze stage woonden we in Ubud, het culturele centrum van Bali. Daar in de buurt zijn prachtige rijstvelden, watervallen en tempels. Het is er heel rustig. Er zijn veel yogastudio's en healthy food cafés. Het is voor studenten een goede plek om zich te kunnen focussen op hun werk. Als je wilt gaan stappen, dan is er niet veel te beleven. Daarvoor gingen wij altijd richting het zuiden."

1 APRIL - DANSEN

LOSJES WAREHOUSE

Het team achter Losjes organiseerde vorig jaar de beste in- en outdoor feesten van Den Bosch met frisse house-dj's. Dit jaar doen ze dat dunnetjes over met het dansfeest in de Kaaihallen. In deze voormalige mengvoederfabriek kun je dansen op de technodeuntjes van onder meer Paul Woolford en Samuel Deep. Wie nog niet moe is, kan na afloop doorgaan op de afterparty in het nabijgelegen W2.

Kaaihallen Den Bosch, 14.00 uur, 24 euro

22-26 MAART - MUSICAL

WATSKEBURT?!

Vergeet alles wat je denkt te weten over musical. *Watskeburt?!* is een knettergekke theatertrip, een anarchistisch hiphopsprookje. Maar dan wel een voor volwassenen, doorspekt met hits van De Jeugd van Tegenwoordig als 'Sterrenstof', 'Get Spanish' en 'Manon'.

Chassé Theater Breda, verschillende tijden, vanaf 14 euro

27 APRIL - VOLKSFEEST

KONINGSdag

Voorgaande jaren was het maar een saaie bedoening in Tilburg tijdens Koningsdag, maar deze keer pakt de stad wél flink uit. Nogal logisch: de koninklijke familie komt op bezoek. Willem-Alexander en co nemen een kijkje in de Spoorzone en een aantal andere mooie plekjes van Tilburg wordt aangedaan. De horeca staat te popelen om er een groot oranje feest van te maken. Heb je geen zin in gedrang? Dan kun je de ceremonie natuurlijk ook volgen op televisie.

Kijk voor meer informatie op www.tilburg.nl/koningsdag

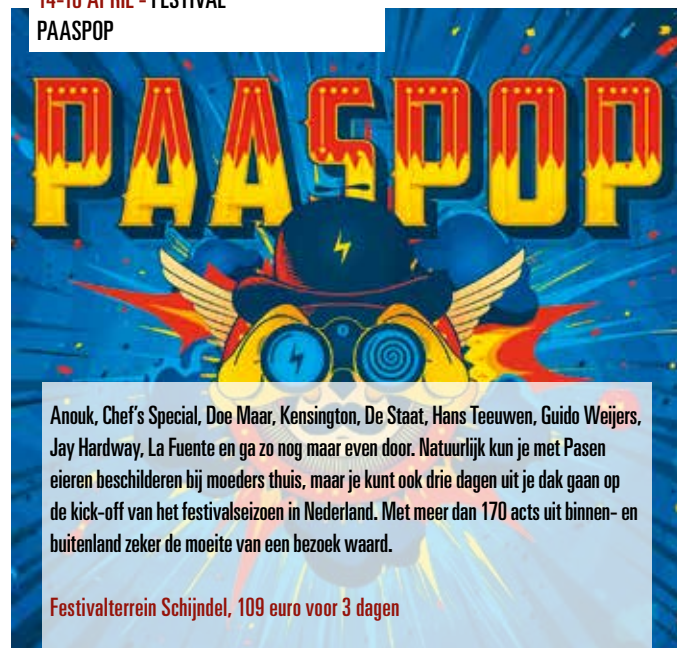
24 APRIL - MUZIEK
DEFTONES

Fans hebben er drie jaar op moeten wachten maar eindelijk zijn de mannen van Deftones terug in Nederland, voor een exclusief optreden in 013. Verwacht veel werk van de laatste drie albums, waarmee de band volgens kenners en fans weer het niveau van *White Pony*, de metaklassieker uit 2000, benadert.

013 Tilburg, 20.00 uur, 39 euro

14-16 APRIL - FESTIVAL
PAASPOP

Anouk, Chef's Special, Doe Maar, Kensington, De Staat, Hans Teeuwen, Guido Weijers, Jay Hardway, La Fuente en ga zo nog maar even door. Natuurlijk kun je met Pasen eieren beschilderen bij moeders thuis, maar je kunt ook drie dagen uit je dak gaan op de kick-off van het festivalseizoen in Nederland. Met meer dan 170 acts uit binnen- en buitenland zeker de moeite van een bezoek waard.

Festivalterrein Schijndel, 109 euro voor 3 dagen

BOEK RYAN AVENT - WERK IN DE 21e EEUW

Volgens wetenschappers staan we voor een grote omwenteling in de menselijke geschiedenis: er zijn steeds meer mensen en steeds minder arbeidsplaatsen. In zijn non-fictie boek *Werk in de 21e eeuw* schetst Ryan Avent waarom robots en computers steeds meer banen overnemen. Die voortdurende digitalisering is een groot gevaar voor de economie en alleen de rijken lijken te profiteren.

Avent vergelijkt de huidige digitalisering met de Industriële Revolutie, de laatste keer dat er een grootschalige verandering plaatsvond in de wijze waarop mensen hun geld verdienen. Door die periode te bestuderen, is het mogelijk nu al in te spelen op toekomstige veranderingen. Hij schetst verschillende scenario's en geeft actuele voorbeelden van welke kant de wereld op kan gaan. Avent plegt het boek zo vol feiten dat het de leesbaarheid soms in de weg staat. Jammer, want hij houdt een belangrijk betoog. [Arold Roestenburg]

MUZIEK DEPECHE MODE - SPIRIT

Waar Depeche Mode het net niet haalde met de vorige albums, is de jarentachtig hitmachine weer helemaal terug met *Spirit*. Het nieuwste kindje van de Britse band is een heerlijk donker album om op een regenachtige dag bij weg te dromen. Met de eerste single van het album 'Where's the Revolution' waagt de band zich weer aan een politiek protest. Waar is het protest en de revolutie gebleven? 'Come on people, you are letting me down.'

Waar de albumtitel in eerste instantie nog hint naar een optimistische touch, word je daardoor toch misleid. *Spirit* is eerder een pessimistische zoektocht naar kracht en aanmoediging 'We're barely hanging on, our spirit has gone' concludeert zanger Martin Gore in de slottrack 'Fail'. *Spirit* van Depeche Mode is zware kost, maar als je er even voor gaat zitten, zeker de moeite waard. [Sjuul Nelissen]

FILM GOLD

Neem een fantastisch waargebeurd verhaal, een aantal geweldige acteurs en een regisseur die heeft laten zien een verhaal te kunnen vertellen en je krijgt... een heel slechte film.

Gold draait om zakenman Kenny Wells (gespeeld door Matthew McConaughey) die samen met avonturier Acosta op zoek gaat naar goud in de jungle van Indonesië. Na de voorspelbare tegenspoed en nogal wat geruzie stuiten ze op een van de grootste goudaders van de wereld. Wells en Acosta zijn plotsklaps miljardair en gedragen zich ook als zodanig met dure feestjes en modellen. Zoveel geld is natuurlijk vragen om problemen en die krijgt Wells meer dan genoeg.

Regisseur Stephen Gaghan (*Traffic*) hinkt op twee gedachten. Aan de ene kant maakt hij van *Gold* een satire zoals *The Wolf of Wall Street*, maar tegelijkertijd wil hij ook het menselijke drama in beeld brengen. Zelfs McConaughey is met zijn uitstekende acteerwerk niet in staat deze film te redden. [Arold Roestenburg]

THOMAS DOLLEVOET

TWEEDEJAARS BESTUURSKUNDE IN DEN BOSCH

FAVORIET

BUITENLANDSE NATUUR

"Van jongs af aan ben ik al in de natuur geïnteresseerd. Daar kan ik echt mijn rust vinden. Met name in de natuur in het buitenland, in Nederland is alles hetzelfde. Afrika, Australië en Canada zou ik graag nog willen bezoeken. Of Borneo vanwege de orang-oetans. Als ik in het nieuws weer lees over een olifant of neushoorn die gedood is voor de slagtanden of hoorns vraag ik me af waarom er niet meer tegen gedaan kan worden. Natuurbehoud verdient meer geld en tijd.

In Amerika heb ik onder andere Death Valley, Yellowstone National Park, de Rocky Mountains en de Grand Canyon bezocht. Het zijn extreme natuurgebieden, het is geweldig dat je zoiets mee kunt maken. Daar kan ik uren wandelen. In Yellowstone heb ik een van de mooiste zonsondergangen gezien. Een van de mooiste zonsopkomsten was bovenop de Bromo vulkaan op Java in Indonesië. In Nederland kan ik op zich ook wel genieten van de zonsondergang, maar in het buitenland veel meer."

FOTO: FLICKR/KIM SENG

AVANS MEDEZEGGENSCHAPSRAAD

VOOR EN DOOR STUDENTEN EN MEDEWERKERS

**VERKIEZINGEN
29/30/31 MEI**

STEL JE KANDIDAAT VÓÓR 22 APRIL.

**DENK MEE.
PRAAT MEE.
EN BESLIS MEE.**

Voor info: bmz@avans.nl